

gyakorlati tovább képzésükért maradtak az egyetem közelében, mégis GENERSICH m. tanár elismeri, sőt mondja azt, hogy daczára annak, hogy ő 1894-től intubál, mégis 1898-ig „segédet“ nem nevelhetett magának; mit csináljon akkor egy falusi körorvos? De hagyjuk ezt, legelmésőbb GENERSICH érvének folytatása, mikor az intubált beteg kórházba szállítását ajánlva evvel érvel: „mert ekkor a beteg tényleg kórházba kerülne s egy része meggyógyíthatnák.“ Köszönöm doktor úr, hogy ön a szakember, a kolozsvári tud. egyetemen a gyermekgyógyászat m. tanára, tételemet így czáfolta meg.

Én, ezeket nem akarom bővebben tárgyalni, de GENERSICH m. tanár úr egy állításra is elragadtatta magát, u. is ezt mondja: „ilyen formán a körorvos uraknak is, *kikről egyébként sokkal többet tartok, mint BORBÉLY tagtárs úr* stb.“, hát kérem tételemnek ezt a védelmét köszönöm, de visszautasítom. Sem első közleményemben („Intubatio vagy tracheotomia végeztessék-e kórházon kívüli gyakorlatban croupus laryngostenosisnál?“), sem a BEREND-del való vitatkozásunk során (lásd Gyógyászat 1899. 420., 421., 422., 521 lapjain) kartársról kicsinylőleg vagy plane lenézőleg nem nyilatkoztam, mindig concedalom s concedaltam azt, hogy a hivatali állás még nem teszi azt, hogy valaki tudjon vagy ne tudjon intubálni. Szükségtelen volt tehát GENERSICH m. tanár úrnak idézett állítását közrebocsátani, annál inkább reám erőszakolni, mert a doktor úr nézete részemről sem a múltban, sem a jelenben nem áll s nem állott fenn.

Torda, 1902. május 25.

DR. BORBÉLY SAMU.

Válasz Dr. Borbély Samu tordai mütőorvos úrnak hozzám intézett „nyílt levelére.“

BORBÉLY dr. úr egy időben utazott, látott és írt és sorra vevén az orvosi s főleg sebészi tudomány vezérlő eszméit, azokról cikkeket bocsátott közre. Ezekben apodicticus biztossággal oly kijelentéseket tett, melyek illetékes körökben heves ellenzésre találtak.

Igy volt ez az intubatoról szóló czikkével is. Az intubatióval legtöbbet foglalkozó gyermekgyógyászok 1899-ben Budapesten a gyermekvédő congressuson együtt lévén, kezükbe kapták BORBÉLY dr. úrnak cikkét és ott elhatározottak, hogy azt az intubatio érdekében szó nélkül hagyni nem lehet. A válasz megírására engem jelöltek ki. Én akkor tekintettel arra a személyeskedő hangra, melyet BORBÉLY dr. úr már HÜLTLE HÜMÉR dr.-ral folytatott vitájában használt, a megbízatást nem fogadtam el.

1901. szeptember havában szakosztályunk ülést tartott és arra én az intubatio hasznavehetőségéről jelentettem be egy előadást. Ekkor

BORBÉLY dr. úr is bejött Kolozsvárra, hogy bélműtéteiről referáljon. Nem akartam az alkalmat elszalasztani és tisztán BORBÉLY dr. úr jelenlétére való tekintettel kiterjeszkedtem arra is, hogy mennyiben alkalmas az intubatio a privátpraxisban való gyakorlásra is. Tettem ezt azért, hogy BORBÉLY dr. urat tudományos körben, tudományos vitára provokáljam és reábirjam annak visszavonására, hogy az intubatiót a privát praxisban használni nem lehet.

BORBÉLY dr. úr akkor egyetlen egy szóval sem reflectált arra, a mit mondtam, pedig lényegében ugyanazok hangzottak el, a miket később leírtam. BORBÉLY dr. úr tehát a tudományos testület előtt való vitát nem vette fel. E helyett szó nélkül távozott, hogy most, tehát hónapok múlva a napi lapokban szokásos nyílt levél alakjában veszedéket kezdjen. Erre sem időm, sem kedvem nincs.

Kolozsvárt, 1902. VII./11.

DR. GENERSICH GUSZTÁV,
a gyermekgyógyászat egyetemi magántanára.

Jegyzőkönyvek

az Erdélyi Múzeum-Egylet orvos-természettudományi szakosztályának
orvosi szaküléseiről.

Elnökök: BRANDT József tanr.

Jegyző: FILEP Gyula dr.

I. Szakülés 1902. januárius hó 25-én.

1. Dr. STROBL Willibald ideg- s elmeorvos tanársegéd: „A fejet érő igen erős villamos csapás gyógyult esetét” mutatja be.

A villamosság okozta balesetek annyira sűrűn fordulnak elő, hogy lényegükben nem is érdemesek közlésre, mindazonáltal az alább leírandó eset a ritkaságok közé tartozik, mely körülmény indít arra, hogy nyilvánosságra hozzam. Általában ismert dolog, hogy igen erős villamos áram az ideg- és izomrendszer tönkremenését eredményezi, ezen esetben pedig majdnem gyógyulásról beszélhetünk, holott oly erős áramcsapás érte az illetőt, minő más esetben halált szokott okozni. Miután az eset a ritkaságok közé tartozik, legyen megengedve azt kissé részletesebben leírnom.

R. J. 37 éves villamos szerelő huzamosabb idő óta a tordai cellulose gyárban van alkalmazva, 1901. évi október 31-én a villamos vezetékek megcserélése közben váratlanul rövid zárt (Kurtzschluss) hozott létre, miáltal 5000 voltnyi áramcsapást szenvedett el. A rövid zár az által keletkezett, hogy